

ת"פ 14330/04/19 - מדינת ישראל נגד אביעד אברהם ציסמרי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 14330-04-19 מדינת ישראל נ' ציסמרי (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אביעד אברהם ציסמרי

החלטה

1. לפני בקשה מטעם הנאשם, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, לעיון בחומר חקירה. בבקשתו עותר הנאשם לקבל הודעות שנגבו מהמתלון בתיק שלפני (אמיר האפרתי), ומבת זוגו (מיכל משגב) - שניהם עדים בתיק שלפני - זאת אגב חקירת פרשה מסועפת שבה נחשדים השניים בזיוף חשבוניות בהיקף נרחב.
2. עניינו של ההליך שלפני בכתב אישום שהוגש נגד הנאשם, בגדרו נטען כי הוא דקר את המתלון פעמיים בבטנו, זאת בהמשך לוויכוח שהתעורר בין השניים. לפי הטענה בת זוגו של המתלון נכחה באירוע או בחלקו. המתלון העיד בבית המשפט ונחקר בחקירה נגדית, ואילו בת הזוג אמורה להעיד בישיבת בית המשפט הקרובה. לאחר שהמתלון העיד במשפט שלפני נפתחה נגדו חקירה גלויה בחשד לזיוף חשבוניות בהיקף נרחב. במסגרת חקירת פרשה זו נחקר המתלון 16 פעמים ואף בת זוגו נחקרה 3 פעמים. בתום חקירת המתלון הוחלט להגיש נגדו כתב אישום. החקירה בעניינה של בת הזוג טרם הסתיימה כך שטרם הוחלט אם יוגש גם נגדה כתב אישום.
3. בבקשתו טוען הנאשם, כי ההודעות שנגבו מהמתלון וזוגתו במסגרת הפרשה האמורה חשובות להגנתו כיוון שיש בהן כדי לשפוך אור על חוסר מהימנותם של הללו. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הוא איננו יכול להסתפק בכתב האישום שהוגש נגד המתלון, למרות שהמאשימה הסכימה כי היא לא תטען כנגד כל עובדה המופיעה באותו כתב אישום (עמ' 85 לפרוטוקול ש' 23-24), כיוון שכתב האישום איננו כולל עובדות שחשובות לצורך הוכחת חוסר מהימנותו של המתלון, כגון התייחסות לעבודתו כרואה חשבון, והתייחסות לשיקום שעבר המתלון לאחר שהוא שוחרר ממאסר ארוך שהוא ריצה בגין הרשעה קודמת שלו בעבירות מרמה.
4. בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.13), נפסק כי:

"הרציונל שבבסיס הגילוי הוא חקר האמת וזכות הנאשם להליך הוגן. השלב הראשון בבחינת בקשה במסגרת סעיף 74 הוא בחינת הרלבנטיות של החומר לאישום על פי פוטנציאל ההגנה

עמוד 1

של הנאשם, מבחן המתפרש על דרך ההרחבה (ראו, לדוגמה, בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו בפסקה 22 (13.8.2009), מבחן הפורש מצודתו אף על הפרפריה של האישום (בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (1985); בש"פ 7553/10 בר אושר נ' מדינת ישראל והאסמכתאות שם (7.2.2010)).

.....

.... גם לתיק שנסגר עשויה להיות רלבנטיות לצורך הגנתו של נאשם (השוו בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (3) 625; 635 (2000)). גם בעניין אל הוזייל נקבע כחריג, כי מקום בו לתיק שלא הסתיים באישום עשויה להיות משמעות ממשית למהימנות העד או בשל צורך אחר, ראוי להביא המידע לידיעת ההגנה (עניין אל הוזייל, שם).

.....

.... בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים סגורים בפני נאשם, המבחנים נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב"מסע דיג" ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמסליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרהביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבתנים עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר. גם לאחר שבית המשפט בחן שיקולים אלה והגיע למסקנה כי הנאשם צלח את כל המשוכות דלעיל, שומא על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק בפרפראזה בלבד לגבי התיקים שגילויים מתבקש, או שיש להורות על עיון בתיק החקירה עצמו".

5. יישום האמור לעיל על ענייננו מוביל למסקנה שיש לדחות את הבקשה ברובה המכריע. החומר שבו מבקש הנאשם לעיין הוא חומר שנאסף במסגרת חקירה שאין כל קשר בינה לבין האירוע המתואר בכתב האישום שלפניו. בעניינו של המתלונן הוגש כתב אישום אשר מבוסס על תוצרי החקירה האמורה, ולכאורה די באמור בכתב האישום כדי לשמש את הנאשם בניסיונו לקעקע את מהימנות המתלונן. במיוחד אמורים הדברים לנוכח הצהרת המאשימה לפיה היא לא תטען כנגד אמיתות כל טענה המפורטת באותו כתב אישום. כמו כן, עיינתי בחומר החקירה המבוקש אשר נוגע למתלונן, ולא מצאתי בו כל עניין שיש לו רלוונטיות להגנת הנאשם שלפניי. חקירותיו הארוכות של המתלונן התמקדו ברובן המכריע בעניינים שקשורים ישירות לחקירת החשבוניות המזויפות, ואין להן כל קשר לעניין שלפניי. מכל חקירותיו של המתלונן ניתן לדלות שני משפטים כלליים שבהם מעיד על עצמו המתלונן כמי שמכור לריגושים. שני משפטים אלו יועמדו לרשות הנאשם שלפניי כיוון שיתכן שישי בהם כדי לסייע במשהו להגנתו.

אשר לחומר החקירה הנוגע לבת זוגו של המתלונן - כאמור, החקירה בעניינה טרם הסתיימה ועל כן מבחן הרלוונטיות בעניינה אמור להיות מיושם באורח דווקני יותר מאשר האופן בו מיושם המבחן בקשר עם חומרי חקירה שהסתיימה. מכל מקום, עיינתי גם בחומר החקירה שנאסף לגבי בת זוגו של המתלונן ולא מצאתי בו כל חומר שרלוונטי להגנת הנאשם שלפניי.

6. אשר על כן, בקשת הנאשם נדחית ברובה המכריע, אך אני מורה למאשימה להעביר לנאשם את שנכתב בשורות 98-91 בחקירת המתלון מיום 7.9.20 בשעה 08:27, וכן את שנאמר בחקירת המתלון מיום 25.9.20 בשעה 08:35 בשורה 20 מהמילים "**אני בחרתי**", וכן את שנאמר בשורות 99-102.

7. לאור האמור חקירתה של הגב' משגב כן תישמע בדיון הקרוב. כמו כן, ככל שלאחר עיון בחומר שיועבר לב"כ הנאשם יבקש הנאשם לחקור שוב את המתלון, אזי עליו לבקש זאת בדיון הקרוב, ובית המשפט יכריע בבקשה אז.

8. דיסק חומר החקירה יושב לידי ב"כ המאשימה בדיון הקרוב.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"א, 25 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.